

[Dagmar Andreassen.]

Det er jo meget fornøjeligt at konstatere, at der i dag overhovedet ikke har været nogen debat om reklamelotterier. Det har tidligere kunnet ophidse dette ting, men jeg tror, alle i dag vil græde tørre tårer, når det bliver forbudt. Det er jo en fuldkommen ligegyldig ting i dag. Sådan sker der da en vis opplodning af fronterne hen ad vejen.

Kapitel 4 handler om mærkning og emballering, og her har man sådan indført den gældende praksis i lovteksten, hvorefter handelsministeren efter forhandling med hovedorganisationerne for dansk erhvervsliv og forbrugerorganisationerne kan fastsætte bestemmelser. Jeg ved godt, det har været almindeligt at gøre sådan, men jeg synes alligevel, det virker lidt forstemmende, at det direkte nedfældes i lovteksten, at det skal være sådan. Jeg vil i hvert fald gerne — jeg forlanger ikke, det skal være her, men så i udvalget — have en forklaring på, hvorfor man skal gå til hovedorganisationerne og ikke til de direkte berørte organisationer.

Kapitel 5 handler mest om, hvordan man skal få bygget nogle institutioner op, der kan fortælle, hvad denne lov siger, for den er jo sådan formuleret, at det skal afgøres senere hen ad vejen. Og dér, hvor forbrugerbudsmanden kommer ind i billedet, kommer han jo næsten ind fra kulissen, uden at man tidligere har set i loven, at der var en sådan institution. Han forventes måske kendt af alle. Jeg ved ikke, om denne institution vil vise sig at være en heldig foreteelse. Det vil helt og holdent være et spørgsmål om, hvorvidt det kan lade sig gøre at finde en person med de ganske brede kvalifikationer, som vedkommende skal være i besiddelse af for at kunne bestride det job tilfredsstillende. Vi må jo håbe, at det vil lykkes.

Vi vil gerne gå ind i udvalgsarbejdet om dette lovforslag og er altså positive over for intentionerne — hvis jeg ellers har forstået det rigtigt også så positive, at vi vil stemme for lovforslaget.

Vi kan være en lille smule mere tvivlende over for, om der er det samme behov for at få et forbrugerklagenævn. Danmark har i forvejen ca. 20 ankeinstanser, hvor forbrugerne kan indbringe deres sager. En hel del af disse er oprettet af de brancher, hvis sager kan henføres til disse klagenævne, og jeg

har kun kunnet få den opfattelse, at de har fungeret tilfredsstillende. Nu foreslår man indført et generelt forbrugerklagenævn, som det offentlige skal betale, og man ønsker og håber på, at de hidtidige klagenævne vil bestå, men jeg synes jo nok, at det er en nærliggende tanke, at nogle af disse brancher så vil spare pengene og sige: nu har vi et almindeligt forbrugerklagenævn, og så behøver vi ikke længere selv at holde justits i egne rækker. Jeg ved ikke, om det kan gå sådan, men det var i hvert fald en tanke, som faldt mig ind, da jeg sad og tænkte dette her igennem.

Det har glædet mig at se, at man bemyndiger handelsministeren til at kræve gebyrer for behandlingen, men undret mig noget at man sætter et maksimum for værdien af de sager, der kan indbringes, men ikke noget minimum. Det sidste kan selvfølgelig klares, hvis man indfører gebyrer, men ellers imødeser jeg jo, at der kan komme mange bagateller, som det vil koste betydelig mere at få behandlet i dette klagenævn, end hele sagen drejer sig om.

Det kan da godt være, at vi har et sådant behov, selv om jeg ikke har været opmærksom på det, og også det forslag skal vi nok gå positivt ind i udvalgsarbejdet om, selv om vi her på forhånd er lidt mere betænkelige ved de økonomiske byrder, vi pålægger det offentlige.

Gerda Møller (KF):

Det konservative folkeparti kan anbefale princippet i den enstemmige indstilling fra kommissionen, fordi også vi finder, at forbrugerne har krav på en så god retsstilling som overhovedet muligt. Vi finder blot ikke tiden inde til at opbygge det store administrationsapparat, der her er tale om, i en tid, hvor det tværtimod gælder om at nedsætte antallet af beskæftigede i den offentlige administration, og i en tid, hvor det har været vanskeligt for regeringen at fremsætte forslag om tilstrækkelig store besparelser.

Vi taler også af erfaring, når vi siger, at vi er bange for, hvilke konsekvenser disse lovforslag kan få, hvad de kan føre til. Allerede på Forbrugerrådets årsmøde, hvor handelsministeren jo deltog, blev der fremsat krav om en statsbevilling til dansk medvirken i EF's forbrugerkomité. Vi ønsker heller ikke fra konservativ side at være med til at øge